

[Bernhard Baunsgaard.]

Hanne Reintoft foreløbig — jeg håber, hun skifter mening — mener, at dette mangesidige kulturudbud i København — og dér må det naturligvis først og fremmest blive for dem, der bor i København og nærmeste omegn — aldeles ikke skal betales af københavnernes; det er alle andre i dette land, der skal betale for, at København kan få noget kultur. Jeg kunne vel tilføje og understrege det, som allerede fru Nathalie Lind var inde på, nemlig at det er jo ikke alene på teaterområdet, at København sulter sine kulturelle institutioner. Man kan f. eks. sammenligne med, hvad København ofrer på sine biblioteker, med en anden stor by som Århus, så vil man se en fuldstændig forrykt nærighed i det københavnske område.

Må jeg sige med hensyn til hr. Wilhjelm bemærkning om, at han var den eneste, der i kulturudvalget håndhævede legaliteten i Solvognsagen, at den radikale gruppe har på intet tidspunkt støttet ministerens fremgangsmåde i denne sag. Jeg må også sige, at fra visse sider er det vildt overdrevet, det, der er sket med Solvognen, for det, Solvognen er anklaget for, er alene gadeuorden. Når man tænker på, hvad der tidligere er sket i København, hvor en mand, der senere blev bisp i Ribe, sammen med den københavnske borgmester trænger ind i Domkirken og dér turer rundt for at rette på den, så den passer til deres opfattelse, når det godtages, må jeg nok sige, at man efterhånden er kommet for langt ud med at være så forarget over Solvognen. Derfor undrer det mig da også, at der ifølge pressemeddelelser af et af kulturudvalgets medlemmer er sagt, at man vil trække pengene tilbage, indtil det er afgjort, om der er sket noget, der er i strid med den københavnske politivedtægt. Men det får være.

Må jeg sige til hr. Wilhjelm: det kgl. teater indgår ikke i mine beregninger af det, der er afgørende, nemlig hvad vil man ofre selv på stedet.

Må jeg sige om den tale, som ministeren nu sidst holdt heroppefra, at den var jeg meget ked af at overvære. Ministeren var lige ved at give indtryk af, at han ikke alene er blevet besnakket af det storkøbenhavnske teaterudvalg, men at han simpelt hen endnu ikke forstår problemet. Det er fatalt for minister. Det afgørende er: vil man på stedet

ofre noget selv? Og dér siger København: vi vil ikke engang ofre 5½ kr., så kan de tosse-de nordjyder godt give 8½ kr. i tilskud til teaterdriften, vi vil ikke, så kan de københavnske teatre gå ned. Ministerens indstilling kan vel tages med de ord, at den, der har meget, ham skal meget gives.

Må jeg ikke bare referere ganske kort, hvad Århus amtsråds undervisnings- og kulturudvalg siger om dette. Man siger, at man tror, der i vide befolkningskredse er ønsker om oplevelse og aktivitet. Økonomisk lavkonjunktur med bl. a. betydelig arbejdsløshed vil måske kunne begrunde et forøget udbud af kulturelle goder, kulturpolitik er også social- og erhvervs politik.

Det er så sandt, som det er sagt. Måske burde ministeren sende denne udtalelse til København, så man også dér begriber lidt af, hvad det er at drive kulturpolitik.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg vil blot gerne gøre ministeren opmærksom på, at jeg med udtrykket „københavneri“, som måske er tvetydigt, tænker på en fastholdelse af det kulturmønster, man kun alt for længe har fulgt her i landet, nemlig det med at støtte det etablerede, det velbjærgede, det københavnske, og undlade at støtte det spontane, det nye, det, der går dybt ud i folket og kommer fra folket. Jeg mener, at det foreliggende lovforslag bærer præg af den tankegang, som efter min mening er medansvarlig for den kulturkløft, vi har i befolkningen, og som er med til at holde liv i en kulturfjendsk holdning hos en stor del af landets vælgere.

Jeg mener, det er på tide, at vi på en helt anderledes bevidst måde tager den kamp op og bliver klar over, at kulturpolitik ikke er noget, der er pænt, og som alle bør kunne gå ind for i skøn samdrægtighed, men det er et sted, hvor den virkelig afgørende kamp føres, en kamp om at komme ud og samle impulser udefra. Det er en alt for speciel og alt for gammeldags lovgivning, der her er tale om.

Wilhjelm (VS):

Jeg vil også gerne takke ministeren for erklæringen om, at det her er tænkt som et åbent system, og det må vi jo så påse at det bliver.

Om dette med bestyrelserne er det da rig-